

Sygn. akt VII U 1504/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 marca 2017 r. w Warszawie

sprawy M. Ś.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym

na skutek odwołania M. Ś.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 18 sierpnia 2016 r., znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2016, znak: (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił przyznania M. Ś. uprawnień do renty rolniczej z ubezpieczenia rolników. Rozstrzygnięcie decyzji Prezes KRUS oparł o przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r. poz. 277). W uzasadnieniu ww. decyzji Prezes KRUS wskazał, że zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej KRUS O/R w W. z dnia 08 sierpnia 2016 r. nie stwierdzono u M. Ś. niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (decyzja z dnia 18 sierpnia 2016 r., znak: (...), k. 212, tom I a.r.).

W dniu 19 września 2016 r. **M. Ś.** złożyła odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 18 sierpnia 2016 r., znak: (...), mocą której ww. organ rentowy odmówił przyznania jej prawa do emerytury rolniczej. Odwołująca wniosła o ponowne rozpoznanie jej sprawy oraz dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy endokrynologa, neurologa, ortopedy na okoliczność ustalenia jej trwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Uzasadniając swoje stanowisko M. Ś. zaznaczyła, że jej stan zdrowia nie pozwala na jakąkolwiek pracę w gospodarstwie rolnym, jak również na podjęcie jakiejkolwiek innej pracy. Odwołująca się podniosła, że przy najmniejszym wysiłku traci kontrolę nad równowagą, robi jej się słabo, sztywnieje, odczuwa ból nóg i drętwienie całego ciała oraz dotyczą jej skurcze, co ma być wynikiem choroby neurologicznej, problemów ortopedycznych z kręgosłupem oraz choroby tarczycy.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 września 2016 r., w imieniu **Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**, Oddział (...)

w W. wniosł o oddalenie odwołania w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy zaznaczył, że celem ustalenia uprawnień do renty rolniczej odwołująca została poddana badaniu lekarskiemu przez Lekarza Rzeczoznawcę, który orzeczeniem z dnia 07 lipca 2016 r. nie uznał odwołującej za osobę okresowo całkowicie niezdolną do pracy. Od powyższego orzeczenia odwołująca złożyła odwołanie do Komisji Lekarskiej KRUS. Po badaniu podmiotowo-przedmiotowym oraz po przeanalizowaniu przedstawionej dokumentacji lekarskiej, a także w oparciu o opinię specjalisty neurologa i ortopedę – traumatologa orzeczeniem z dnia 08 sierpnia 2016 r. Komisja Lekarska nie stwierdziła u odwołującej naruszenia sprawności organizmu powodującego całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Powyższe skutkowało decyzją o odmowie prawa do renty rolniczej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. Ś. urodzona w dniu (...), w dniu 18 kwietnia 2012 r. złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona jest właścicielem gospodarstwa rolnego i zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej, nie jest zatrudniona i nie osiąga dochodu (wniosek o emeryturę rolniczą k. 1 a.r.).

Odwołująca została poddana badaniu lekarskiemu przez Lekarza Rzeczoznawcę, który orzeczeniem z dnia 07 lipca 2016 r. nie uznał odwołującej za osobę okresowo całkowicie niezdolną do pracy. Lekarz po badaniu podmiotowo-przedmiotowym oraz po przeanalizowaniu przedstawionej dokumentacji leczenia i badań dodatkowych oraz zasięgnięciu opinii specjalistów neurologa i ortopedy nie stwierdził naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym (wypis z treści orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy Kasy k. 198 a.r.).

Od powyższego orzeczenia odwołująca złożyła odwołanie do Komisji Lekarskiej KRUS zarzucając mu błędne ustalenie stanu faktycznego i podtrzymując, że jej stan zdrowia powoduje u niej całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym (odwołanie od Orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy k. 206 a.r.).

Komisja Lekarska po badaniu podmiotowo-przedmiotowym oraz po przeanalizowaniu przedstawionej dokumentacji leczenia i badań dodatkowych, a także w oparciu o opinię specjalisty neurologa i ortopedy orzeczeniem z dnia 08 sierpnia 2016 r. nie stwierdziła u odwołującej naruszenia sprawności organizmu powodującego całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym (wypis z treści orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy k. 210 a.r.).

W konsekwencji, decyzją z dnia 18 sierpnia 2016, znak: (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił przyznania M. Ś. uprawnień do świadczenia renty rolniczej z ubezpieczenia rolników. Od tej decyzji M. Ś. złożyła rozpoznane przez tut. Sąd odwołanie.

Postanowieniem z dnia 11 października 2016 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych Sądowych lekarzy specjalistów: neurologa, ortopedy oraz endokrynologa celem ustalenia czy odwołująca się jest zdolna czy też całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, a jeżeli tak to od kiedy (postanowienie z dnia 11.10.2016 r. k. 7).

Biegły specjalista neurolog i psychiatra dr n. med. B. Z. w opinii neurologicznej z dnia 03 listopada 2016 r. wskazał, że skargi na zawroty głowy bez zespołu mózdkowego mogą być spowodowane zmianami zwyrodnieniowo-dyskopatycznymi kręgosłupa szyjnego, aktualnie nie ma cech zajęcia układu nerwowego, zaś obraz kliniczny może odpowiadać bólowi o charakterze przeciążeniowym. Z punktu widzenia neurologicznego odwołująca nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia neurologiczna z dnia 03 listopada 2016 r., k. 21).

Biegły z zakresu chorób wewnętrznych i endokrynologii rozpoznał u odwołującej stan po subtonalnej resekcji tarczycy z powodu wola guzkowego nadczynnego z wykrytym 2 mm ogniskiem raka brodawkowatego w preparacie pooperacyjnym. Powyższe powoduje niedoczynność tarczycy, która jest wyrównywana leczeniem farmakologicznym, co nastąpiło u odwołującej. Nie nastąpiło zaś upośledzenie funkcji ustroju powodującego niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia sądowno lekarska biegłego lekarza z dnia 03 listopada 2016 r., k. 36).

W opinii z dnia 01 lutego 2017 r. biegły lekarz ortopeda traumatolog M. G. rozpoznał u odwołującej się otyłość, dyskopatię kręgosłupa bez upośledzenia sprawności i bez objawów zespołu bólowego, stan po złamaniu nasady dalszej kości promieniowej prawej (prawidłowo wygojone), stan po skręceniu kolana lewego bez następstw. Biegły nie stwierdził u odwołującej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia sądowo-lekarska z dnia 01 lutego 2017 r., k. 43).

Na rozprawie w dniu 30 marca 2017 r. M. Ś. poparła odwołanie wskazując, że nie czuje się zdolna do pracy w gospodarstwie rolnym (protokół rozprawy z dnia 30 marca 2017 r., k. 35).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. Ś. od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. z dnia 18 sierpnia 2016 r., znak: (...), nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 21 ust.1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r. poz. 1403 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji, renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do regulacji zamieszczonej w ust. 5 powołanego przepisu, za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Ponadto, za całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Zaś całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Nie ulega zatem wątpliwości, że warunkiem przyznania Ubezpieczonemu renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy jest stwierdzenie u niego trwałej bądź okresowej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolniczym.

Nie ulega wątpliwości, że M. Ś. cierpi na dolegliwości neurologiczne (zawroty głowy), endokrynologiczne (m.in. niedoczynność tarczycy, stan po subtonalnej resekcji tarczycy), czy ortopedyczne (m.in. dyskopia kręgosłupa). Żadna z tych przypadłości zdrowotnych odwołującej nie może jednak prowadzić do stwierdzenia u niej trwałej bądź okresowej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolniczym. W konsekwencji, konkluzje opinii biegłych badających odwołującą w postępowaniu przed tutejszym Sądem były tożsame z tymi z orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy KRUS z dnia 07 lipca 2016 r. oraz orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 08 sierpnia 2016 r.

Wobec powyższego Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przy ustalaniu spełniania przez M. Ś. warunków do uzyskania emerytury rolniczej prawidłowo ustalił, że M. Ś. nie jest niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym wobec czego odmówił uwzględnienia jej wniosku o rentę rolniczą.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że skarżona decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odpowiadała prawu, co prowadziło do oddalenia odwołania M. Ś. z dnia 19 września 2016 r. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

(...).